

Scénář k nahrávce

Ida Menzingerová (4. 5. 1931)

- 1. Paní Ida Menzingerová, za svobodna Sulcerová, se narodila 4. května 1931 do německé rodiny v Kobylnici. Její otec byl švec a matka byla v domácnosti, vyrůstala společně se svými dvanácti sourozenci v chudobě. Chodila do školy na Slupečnou v roce 1944 se škola uzavřela.**

Tak jsme už nechodili do školy, protože přijeli sem lidi, jak byli po válce, jak neměli domovy z ciziny z Blauen a tady z tý... přišli a byli ubytováni v tej škole. A každá rodina musela vzít rodinu, to bylo povinný, no, a tak školy zavřely a pak byl konec války a už mě do školy nikam nevzali, tak já mám jenom sedm a půl roku, školního roku, žádný ukončení školy nic.

- 2. Když začala druhá světová válka tak jí bylo osm let.**

Všichni ty velký kluci museli na vojnu a nevrátili se, to byl ten smutek, padli na té válce, tak to byl ten smutek a furt se muselo jenom modlit za ty vojáky, aby se vrátili. A jídlo nebylo všechno stáhli, jídlo jsme museli odevzdat. Chudý jsme potom byli za války, bylo to smutný. Pak když začaly lítat ty letadla, tak jsme museli, už nás učili, ty lítaly tak nízko to bylo vždycky takový, takový houf a letadla nízky, to bylo úplně tma, to jsme si museli lehnout, když jsme šli do školy tak třičtvrtě hodiny pomalu do školy.

- 3. Přestože vyrůstala v těžkém období války, ráda vzpomíná na období Vánoc.**

To byl překrásný čas, i když jsme žádný dárky neměli, už jsme pekli cukroví z šrotový mouky, protože za války nic nebylo, no, a pak to cukroví se pověsí na stromeček a z papíru jsme si dělali řetězy, nebo děda dělal dřeváky, tak to byly hoblinky, takový tak tohlensto jsme dali do sebe všude jsme měli vyzdobený s týma hoblinkami, to bylo hezký. A my jsme měli hezký dětství a večer byla houbová polívka a makový šišky a po půlnoci, když jsme přišli z půlnocní, tak byly buřty, na to jsme se těšili celý tejden nebo celý čas.

Po válce, to bylo v pětačtyřicátym, hned tak přišli ty Američáni, jo a to šlo to vojsko zpátky, to byly ty lágry všude. To nebyli ale jenom německý vojáci co prošli domů, jako šli domů hned, to byli Američani, já nevím, Francouzi to bylo všečen národ, každý hledal svoji cestu. Já potom musela na pracák, tak já dostala místo u Brzáka, to byl lesák. Tak jsme byly my holky čtrnáctiletý rozdělený na práce a už jsme do školy nemohly.

- 4. Po válce byla celá vesnice i větší část rodiny odsunuta do Německa. Ida s rodiči a mladšími sourozenci zůstali v Kobylnici jako poslední německá rodina. Také čekali na odsun, místo toho přišla umístěnka do nedalekého Horního Přisahova, s sebou si moli vzít jenom třicet kilo zavazadel.**

Z Kobylnic jsme se museli vystěhovat a přestěhovat se tady na Horní Přisahov nad Rožmberk nad Lachovicema.

- 5. V roce 1950 se provdala za Jana Menzingeru se kterým žila šťastně.**

Jak začali Lipno stavit tak jsem šla na vodní stavby na svačinářku a starala jsem se o ty stavebníky, o ty chlapy.

6. Natáčení s paní Idou bylo pro nás velikou poctou. Její vyprávění bylo plné zajímavých příběhů a dobrodružství. Je zároveň jedna z posledních původních obyvatelk na Vyšebrodsku.